COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.5.2013
COM(2013) 311 final

2013/0162 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru

(Reformare)

(Text cu relevanţă pentru SEE)

{SWD(2013) 188 final}
{SWD(2013) 189 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Contextul general, motivele și obiectivele propunerii**

Bunurile culturale naționale sunt bunurile pe care statele membre le identifică ca aparținând patrimoniului lor cultural. Aceste bunuri sunt clasificate în general în funcție de importanța lor pe plan cultural, fiindu-le asociate norme de protecție mai mult sau mai puțin stricte. Printre bunurile culturale, bunurile aparținând patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică (denumite în continuare „bunuri aparținând patrimoniului național"), conform legislației sau procedurilor administrative naționale în sensul articolului 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), sunt bunuri de interes major care ar trebui conservate pentru generațiile viitoare. În mod general, „bunurile aparținând patrimoniului național" beneficiază de un tratament juridic care le oferă o mai mare protecție, interzicând ieșirea definitivă de pe teritoriul statului membru.

Piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care libera circulație a bunurilor este asigurată în conformitate cu dispozițiile din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Aceste dispoziții nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor justificate pe motive de protejare a bunurilor aparținând patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică, în sensul articolului 36 din TFUE.

Directiva 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru[1] a fost adoptată în 1993, odată cu suprimarea frontierelor interne, pentru a asigura protecția bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" ale statelor membre. Această directivă vizează concilierea principiului fundamental al liberei circulații a mărfurilor cu necesitatea unei protecții eficiente a bunurilor aparținând patrimoniului național.

Exercițiile de evaluare a directivei[2] au permis să se constate eficacitatea limitată a acestui instrument pentru obținerea restituirii anumitor bunuri culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și care sunt situate pe teritoriul unui alt stat membru. Cauzele principale au fost identificate ca fiind următoarele:

- condițiile necesare pentru ca bunurile clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" să poată face obiectul unei restituiri, și anume

[1] Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (JO L 74, 27.3.1993, p. 74), modificată prin Directiva 96/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 februarie 1997 (JO L 60, 1.3.1997, p. 59) și prin Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2001 (JO L 187, 10.7.2001, p.43).

[2] Primul raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului privind exportul bunurilor culturale și a Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2000)325 final din 25.5.2000. Al doilea raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2005)675 final din 21.12.2005. Al treilea raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2009)408 final din 30.7.2009. Al patrulea raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, COM (2013) 310 final din 30.5.2013

apartenența la una dintre categoriile comune vizate în anexă și satisfacerea pragurilor financiare și de vechime;

- termenul scurt pentru exercitarea acțiunii în restituire;
- costul indemnizațiilor.

În urma acestor exerciții s-a constatat, de asemenea, necesitatea unei ameliorări a cooperării administrative și a consultării între autoritățile centrale pentru o mai bună punere în aplicare a directivei.

În cadrul sistemului instituit prin directivă, anumite state membre ar trebui să recurgă la mecanismele prevăzute de convențiile internaționale pentru a obține restituirea bunurilor lor culturale. Convenția UNESCO din 1970 privind mijloacele de interzicere și prevenire a importului, exportului și transferului ilicit de proprietate a bunurilor culturale și convenția UNIDROIT din 1995 privind bunurile culturale furate sau exportate ilegal nu au fost ratificate de toate statele membre[3].

În ciuda diversității instrumentelor existente, traficul de bunuri culturale a devenit una dintre cele mai răspândite forme de comerț ilegal. Traficul de bunuri culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" este o formă deosebit de gravă a acestei infracțiuni, care are consecințe nefaste pentru identitatea națională, cultura și istoria statelor membre, deoarece dispariția bunurilor aparținând patrimoniului național privează toți cetățenii statului de o dovadă a identității și a istoriei lor.

Constatând că această problemă afectează în mod semnificativ statele membre ale Uniunii, Consiliul Uniunii Europene a concluzionat, la 13 și 14 decembrie 2011, că era necesar să se adopte măsuri pentru a consolida eficacitatea prevenirii criminalității care vizează bunurile culturale și combaterea acestui fenomen. În acest sens, el a recomandat Comisiei, printre altele, să sprijine statele membre pentru a proteja în mod eficient bunurile culturale în vederea prevenirii și a combaterii traficului ilegal și, la nevoie, în vederea promovării unor măsuri complementare[4].

Obiectivul prezentei propuneri este de a permite statelor membre să obțină restituirea oricărui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național" care a părăsit ilegal teritoriul său începând cu 1993.

Obiectivul general este de a contribui la protejarea bunurilor culturale în cadrul pieței interne.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Prezenta inițiativă este coerentă cu politica Uniunii în materie de protecție a bunurilor culturale. Ea este, de asemenea, în conformitate cu concluziile Consiliului Uniunii citate anterior privind prevenirea și combaterea traficului ilegal de bunuri culturale.

Propunerea de directivă se referă la restituirea bunurilor culturale ca sistem care permite statelor membre să își protejeze bunurile culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național".

Ar trebui remarcat faptul că, în ceea ce privește recuperarea unui bun cultural de către proprietarul care a fost privat de acesta, Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului

---

[3] În luna septembrie 2012, convenția UNESCO din 1970 era ratificată de 22 de state membre, iar convenția UNIDROIT din 1995 de 13 state membre. Austria era în plin proces de ratificare a convenției UNESCO.

[4] Concluziile Consiliului Uniunii privind prevenirea criminalității care vizează bunurile culturale și combaterea acestui fenomen, la 13 și 14 decembrie 2011. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/fr/jha/126867.pdf.

European și al Consiliului din 12 decembrie 2012[5] privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială prevede un nou for de competență, instanțele din locul unde se găsește bunul, pentru acțiunea civilă de recuperare bazată pe dreptul de proprietate. Această nouă dispoziție ar viza, de asemenea, acțiunile civile referitoare la recuperarea bunurilor culturale.

Cele două inițiative vizează consolidarea protecției bunurilor culturale, una permițând autorităților naționale să solicite restituirea unui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național" care a părăsit ilegal teritoriul, cealaltă recunoscând dreptul proprietarului de a solicita recuperarea unui bun cultural în fața instanțelor statului membru unde se găsește bunul.

2. REZULTATUL CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

Între 30 noiembrie 2011 și 5 martie 2012, a fost organizată o consultare publică, dedicată tuturor părților interesate de această inițiativă. Această consultare s-a desfășurat conform mecanismului de elaborare interactivă a politicilor („*Vocea ta în Europa*"), prin intermediul a două chestionare specifice adresate autorităților și organismelor publice și, respectiv, cetățenilor și operatorilor economici interesați sau care lucrează în domeniul bunurilor culturale.

Serviciile Comisiei au primit 142 de răspunsuri, dintre care 24 proveneau de la organisme publice și 118 din sectorul privat. O sinteză a rezultatelor acestei consultări publice este disponibilă pe site-ul internet Europa[6].

Majoritatea participanților din sectorul privat (61%) estimează că Directiva 93/7/CEE răspunde în mod adecvat necesităților statelor membre; prin urmare, nu este necesară revizuirea ei. Doar 22% s-au arătat favorabili unei revizuiri.

În schimb, 54% dintre reprezentanții autorităților și ai organismelor publice estimează că directiva nu garantează o restituire efectivă a bunurilor aparținând patrimoniului național care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru. Sprijinul pentru soluțiile preconizate pentru ameliorarea eficacității directivei este repartizat într-un mod destul de echilibrat, și anume 29% în favoarea revizuirii directivei, 29% pentru ameliorarea cooperării administrative și a schimbului de informații între autoritățile competente, 17% în favoarea încurajării ratificării convențiilor internaționale (UNESCO și UNIDROIT) de către statele membre și 25% în favoarea unui demers care combină mai multe soluții, printre care revizuirea directivei cu ameliorarea cooperării administrative și consultarea între autoritățile competente.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Directiva 93/7/CEE a făcut, la intervale regulate, obiectul, unor rapoarte de evaluare ale Comisiei elaborate pe baza rapoartelor naționale privind aplicarea. Aceste rapoarte de evaluare, care vizează perioada 1993-2011, sunt adresate Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European[7].

De asemenea, Comisia a realizat un exercițiu de evaluare ex-post a directivei prin intermediul creării unui grup de experți naționali reprezentând autoritățile centrale care exercită funcțiile

[5] JO L 351, 20.12.2012, p. 1.

[6] http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/2012/index_ro.htm

[7] http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulated-sectors/cultural-goods/index_en.htm

prevăzute de directivă. Mandatul grupului de experți «*Return of cultural goods*» („Restituirea bunurilor culturale"), creat în cadrul Comitetului pentru exportul și restituirea bunurilor culturale, era de a identifica problemele legate de aplicarea directivei și de a evidenția eventuale soluții. Lucrările acestui grup s-au desfășurat între 2009 și 2011.

Grupul de lucru a concluzionat că directiva trebuia revizuită pentru a o transforma într-un instrument mai eficient pentru restituirea bunurilor aparținând patrimoniului național și că era, de asemenea, necesar să se instituie mecanisme pentru ameliorarea cooperării administrative și a consultării între autoritățile centrale[8].

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este însoțită de un rezumat al evaluării impactului și de o evaluare a impactului, al cărei proiect a fost evaluat de comitetul ad hoc al Comisiei Europene, care a emis avizul său la 21 septembrie 2012. Versiunea finală a evaluării impactului a fost modificată pentru a lua în considerare recomandările comitetului.

Această evaluare a impactului a ținut seama, în special, de rapoartele de evaluare ale directivei, de documentația obținută în cadrul lucrărilor grupului de experți «*Return of cultural goods*», de lucrările grupului de experți MDC (Metoda deschisă de coordonare) privind mobilitatea colecțiilor în cadrul planului de lucru 2007-2010 în favoarea culturii[9], de rezultatele consultării publice pe această temă, dar și de studiile desfășurate în 2004, 2007 și 2011 în domeniul bunurilor culturale[10].

Pe baza informațiilor colectate, Comisia a efectuat o evaluare a impactului, în cadrul căreia au fost examinate și comparate următoarele opțiuni[11]:

Opțiunea 1: nicio modificare a situației actuale

Nu se aduce nicio modificare Directivei 93/7/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directivele 96/100/CE și 2001/38/CE.

Opțiunea 2: promovarea utilizării unor instrumente comune de către autoritățile centrale

---

8 Lucrările acestui grup și contribuțiile individuale ale membrilor nu au fost publicate.

9 *Final report and Recommendations to the Cultural Affairs Committee on improving the means of increasing the mobility of collections* (Raport și recomandări finale ale Comitetului pentru cultură privind îmbunătățirea mijloacelor de sporire a mobilității colecțiilor), iunie 2010: http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/working-group-on-museum-activities_en.htm

10 Studiul intitulat «*Analyse des structures et mécanismes de diffusion des données nécessaires aux autorités afin de garantir l'application de la directive relative aux biens culturels*» („Analiza structurilor și a mecanismelor de difuzare a datelor necesare autorităților în scopul garantării aplicării directivei privind bunurile culturale") 2004 și studiul «*Extension aux 12 nouveaux États membres*» („Extinderea la cele 12 noi state membre") 2007, Information & Communication Partners, (contract de studiu nr. 30-CE-0102617/00-49), disponibile la cerere la adresa ENTR-PRODUCT-MARKET-INTEGR-AND-ENFOR@ec.europa.eu. «*Étude sur la prévention et la lutte contre le trafic illicite des biens culturels dans l'Union européenne*» („Studiu privind prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale în Uniunea Europeană"), CECOJI-CNRS-UMR 6224 (Franța), 2011. http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/crime/docs/Report%20Trafficking%20in%20cultural%20goods%20EN.pdf#zoom

11 Alte opțiuni, cum ar fi: i) ratificarea de către Uniune a convenției UNESCO din 1970 și a convenției UNIDROIT din 1995; ii) definirea unei strategii a Uniunii care vizează ratificarea de către toate statele membre a convenției UNIDROIT, iii) înlocuirea Directivei 93/7/CEE cu un regulament și iv) abrogarea Directivei 93/7/CEE, au fost abandonate din primele etape ale examinării diferitelor soluții din motive de fezabilitate.

Punerea la dispoziția autorităților centrale a unui instrument electronic (sistemul de informare al pieței interne, denumit în continuare „IMI”) pentru a facilita cooperarea administrativă, consultarea și schimbul de informații între aceste autorități.

Opțiunea 3: revizuirea Directivei 93/7/CEE

Directiva 93/7/CEE este revizuită în vederea: i) extinderii domeniului său de aplicare la toate bunurile clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național”, ii) prelungirii termenelor acordate pentru exercitarea acțiunii în restituire și pentru verificarea bunului cultural și iii) armonizării condițiilor referitoare la despăgubirea posesorului.

Opțiunea 4: încurajarea ratificării și a punerii în aplicare de către statele membre a convenției UNESCO din 1970 privind bunurile culturale

Directiva 93/7/CEE rămâne neschimbată, iar acțiunea se axează pe ratificarea și punerea în aplicare de către statele membre a convenției UNESCO din 1970 privind măsurile care se vor lua pentru a interzice și a împiedica importul, exportul și transferul de proprietate ilegale ale bunurilor culturale.

Abordarea preferată rezultă dintr-o combinație între opțiunile 2 și 3, care vizează, în special:

- promovarea utilizării sistemului de cooperare administrativă IMI între autoritățile centrale;

- extinderea domeniului de aplicare al directivei la toate bunurile culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” în sensul articolului 36 din tratat;

- prelungirea termenului pentru exercitarea acțiunii în restituire;

- prelungirea termenului acordat pentru verificarea bunului cultural;

- armonizarea condițiilor referitoare la despăgubirea posesorului în caz de restituire.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Rezumatul acțiunilor propuse**

Reformarea Directivei 93/7/CEE, modificată prin Directivele 96/100/CE și 2001/38/CE, are drept obiectiv să permită statelor membre să obțină restituirea oricărui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național”. Această reformare vizează, de asemenea, o simplificare a legislației Uniunii în acest domeniu.

Modificările aduse dispozițiilor Directivei 93/7/CEE se referă la: i) extinderea domeniului său de aplicare la toate bunurile culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” în sensul articolului 36 din tratat, (ii) preconizarea utilizării sistemului IMI pentru realizarea acțiunilor de cooperare administrativă și a schimburilor de informații între autoritățile centrale, (iii) o prelungire a termenului pentru a permite autorităților din statul membru solicitant să verifice natura bunului cultural găsit într-un alt stat membru, (iv) o prelungire a termenului pentru exercitarea acțiunii în restituire, v) indicarea autorității din statul membru solicitant care declanșează termenul pentru acțiunea în restituire, (vi) precizarea conform căreia posesorului îi revine sarcina probei diligențelor necesare la achiziționarea bunului cultural, (vii) o indicare a unor criterii comune pentru interpretarea noțiunii de „diligențe necesare” sau vii) prelungirea termenelor pentru redactarea rapoartelor privind aplicarea și evaluarea directivei.

- **Temei juridic**

Propunerea se bazează pe articolul 114 din tratat (TFUE).

- **Principiul subsidiarității**

Piața internă este o competență partajată între Uniune și statele membre. Prin urmare, se aplică principiul subsidiarității.

Având în vedere că acțiunea izolată a statelor membre în materie de restituire ar putea să se lovească de diferențe existente între normele naționale, crearea pieței interne a fost însoțită de adoptarea Directivei 93/7/CEE.

Stabilirea normelor în materie de restituire este o modalitate de a facilita funcționarea pieței interne. Într-adevăr, ar fi foarte dificil pentru un stat membru să obțină restituirea unui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național" care a părăsit ilegal teritoriul său fără o procedură comună aplicabilă în statul membru unde se găsește bunul. Din această cauză, un posesor care cunoaște faptul că bunul a părăsit ilegal teritoriul unui stat ar putea să se stabilească într-un stat membru fără teama de a pierde obiectul respectiv.

Prin urmare, dimensiunea transfrontalieră a scoaterii ilicite a bunurilor culturale face ca Uniunea să fie mai bine plasată pentru a acționa cu privire la aceste aspecte și pentru a permite restituirea bunurilor care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și care se găsesc pe teritoriul unui stat membru. În consecință, obiectivul prezentei propuneri nu ar putea fi realizat în mod satisfăcător de statele membre și necesită o acțiune la nivelul Uniunii.

Totuși, Uniunea nu este competentă pentru a defini bunurile aparținând patrimoniului național sau pentru a determina instanțele naționale competente pentru acțiunea în restituire pe care statul membru solicitant o poate introduce împotriva posesorului și/sau a deținătorului unui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național" care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru. Aceste aspecte țin de subsidiaritate, deoarece sunt de competența statelor membre.

- **Principiul proporționalității**

În conformitate cu principiul proporționalității, modificările propuse nu depășesc acțiunile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Domeniul de aplicare al acțiunii este legat de cauzele majore care limitează eficacitatea Directivei 93/7/CEE pentru a obține restituirea anumitor bunuri clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național". Prezenta inițiativă este proporțională cu obiectivul de a garanta restituirea tuturor bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru începând cu 1993, fără a depăși ceea ce este necesar.

Pentru a ameliora aplicarea sa, prezenta propunere stabilește că punerea în aplicare a cooperării administrative și schimbul de informații între autoritățile centrale se va face prin intermediul sistemului IMI, precizează care este autoritatea națională a statului solicitant care declanșează termenul acțiunii în restituire și determină faptul că posesorului îi revine sarcina probei diligențelor necesare, indicând în același timp anumite criterii comune ale noțiunii de diligențe necesare, pentru a favoriza o interpretare mai uniformă a acestei noțiuni de către judecătorii naționali în scopul despăgubirii posesorului. Aceste criterii nu sunt exhaustive.

Această necesitate de a acționa nu este, prin urmare, stabilită pentru alte aspecte, cum ar fi acela de a permite unei persoane fizice să introducă o acțiune în restituire pentru a recupera un bun clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național" care îi aparține, de a extinde de la treizeci la cincizeci de ani perioada de prescripție aplicabilă acțiunii în restituire sau de a limita suma maximă pentru despăgubirea posesorului.

Propunerea nu va presupune o nouă sarcină administrativă pentru administrații; în schimb, ea ar trebui să diminueze această sarcină.

- **Tehnica legislativă**

Ar trebui reamintit faptul că, la 1 aprilie 1987, Comisia a decis să dea instrucțiuni serviciilor sale pentru a realiza codificarea tuturor actelor cel mai târziu după a zecea lor modificare, subliniind că este vorba despre o cerință minimală și că, în vederea clarității și a bunei înțelegeri a dispozițiilor acestora, serviciile responsabile ar trebui să depună eforturi pentru a codifica textele de care sunt responsabile la intervale și mai scurte.

Codificarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru[12] a fost inițiată de Comisie și o propunere în acest sens a fost prezentată autorității legislative[13]. Noua directivă ar fi trebuit să se substituie diverselor acte încorporate în ea[14].

În cursul procedurii legislative, s-a constatat că articolul 16 alineatul (4) din Directiva 93/7/CEE, care corespundea articolului 16 alineatul (3) din propunerea de text codificat, stabilește o bază juridică derivată. În lumina hotărârii Curții de Justiție din 6 mai 2008 în cauza C-133/06, s-a considerat necesară eliminarea articolului 16 alineatul (3) din propunerea de text codificat. Întrucât o astfel de eliminare ar fi presupus o modificare de substanță care ar fi depășit limitele unei codificări propriu-zise, s-a considerat necesară aplicarea punctului 8[15] din Acordul Interinstituțional din 20 decembrie 1994 – Metodă accelerată de lucru pentru codificarea oficială a textelor legislative – în lumina declarației comune referitoare la respectivul punct[16].

Prin urmare, Comisia a considerat adecvată retragerea propunerii de directivă a Parlamentului European și a Consiliului care viza codificarea Directivei 93/7/CEE[17] și transformarea codificării acestei directive într-o reformare pentru a introduce modificarea necesară.

După cum s-a explicat anterior, obiectivul de a permite statelor membre să obțină restituirea bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” necesită un anumit număr de modificări substanțiale ale Directivei 93/7/CEE. Prin urmare, s-a decis să se aplice tehnica reformării, în conformitate cu acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative[18].

Prezenta propunere este o reformare a Directivei 93/7/CEE, modificată prin Directivele 96/100/CE și 2001/38/CE. Ea constituie o simplificare a legislației în vigoare și va duce la abrogarea Directivelor 93/7/CEE, 96/100/CE și 2001/38/CE.

- **Explicarea detaliată a propunerii**

Articolul 1 alineatul (1) definește un „bun cultural” ca fiind un bun clasificat, înainte sau după ce a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, drept „bun aparținând patrimoniului național cu

---

12 Efectuată în conformitate cu Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Codificarea acquis-ului comunitar, COM(2001) 645 final.

13 COM(2007) 873 final.

14 Anexa I partea A din prezenta propunere.

15 „*În cazul în care, pe parcursul procesului legislativ, se dovedește că este necesar să se depășească simpla codificare și să se facă modificări de fond, Comisia răspunde de înaintarea oricărei sau a oricăror propuneri, după caz*”.

16 „*Parlamentul European, Consiliul și Comisia iau la cunoștință faptul că, în cazul în care va fi necesar să se depășească limitele codificării și să se efectueze modificări substanțiale, Comisia va putea alege, după caz, să reformeze propunerea sa sau să înainteze o propunere separată de modificare, lăsând în același timp propunerea de codificare pe masă și apoi, de îndată ce modificarea substanțială a fost adoptată, să o încorporeze în propunerea de codificare*”.

17 JO C 252, 18.9.2010, p. 11.

18 JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

valoare artistică, istorică sau arheologică", în conformitate cu legislația sau procedurile administrative în sensul articolului 36 din tratat. Anexa la Directiva 93/7/CEE se elimină.

În scopul restituirii, prezenta directivă elimină obligația conform căreia bunurile clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" trebuie să aparțină:

- uneia dintre categoriile comune vizate în anexă și să respecte, după caz, pragurile de vechime și/sau financiare stabilite pentru aceste categorii sau
- pentru bunurile care nu aparțin uneia dintre aceste categorii, să facă parte integrantă din colecții publice care figurează în inventarele muzeelor, din arhive și din fonduri de conservare ale bibliotecilor sau din inventarele instituțiilor ecleziastice.

În acest sens, este necesar să se reamintească faptul că fiecărui stat membri îi revine responsabilitatea de a-și defini „bunurile aparținând patrimoniului național" în sensul și în limitele articolului 36 din tratat. Anexa la Directiva 93/7/CEE nu are ca obiect definirea bunurilor cu statut de „bunuri aparținând patrimoniului național" în sensul articolului menționat anterior, ci doar a categoriilor de bunuri care pot fi clasificate astfel și care ar putea fi supuse unei proceduri de restituire.

Prezenta propunere vizează concilierea principiului fundamental al liberei circulații a bunurilor culturale cu necesitatea unei protecții eficiente a bunurilor aparținând patrimoniului național. Ea confirmă dorința autorității legislative din 1993 de a face din Directiva 93/7/CEE un prim pas către o cooperare între statele membre în acest domeniu în cadrul pieței interne și faptul că obiectivul său era de a se ajunge la o recunoaștere reciprocă a legislațiilor naționale în materie.

Prezenta propunere răspunde cererii reiterate a reprezentanților statelor membre de a institui un sistem eficient de restituire a bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național". Ea garantează statelor membre posibilitatea de a obține restituirea bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național" care au părăsit ilegal teritoriul lor începând cu 1993, ceea ce va favoriza o mai bună protecție a patrimoniului statelor membre.

Posesorul bunului ar putea totuși să invoce, în cadrul procedurii de restituire, mijloace de apărare pentru a argumenta faptul că statul solicitant a încălcat articolul 36 din tratat când a calificat bunul drept „bun aparținând patrimoniului național". Instanța în cauză va trebui să pronunțe o hotărâre, după caz, după ce a trimis Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare.

Articolele 4 și 6 prevăd utilizarea de către autoritățile centrale a sistemului de informare al pieței interne („IMI") pentru a facilita cooperarea administrativă, consultarea și schimbul de informații între ele.

Articolul 4 alineatul (3) extinde la cinci luni, după notificarea descoperirii bunului, termenul acordat autorității competente a statului membru solicitant pentru a verifica dacă bunul descoperit într-un alt stat membru constituie un bun cultural.

Având în vedere efectul transfrontalier, prelungirea acestui termen va favoriza o cooperare administrativă mai eficientă între autoritățile competente.

Articolul 7 alineatul (1) precizează că acțiunea în restituire se prescrie în termen de trei ani de la data la care autoritatea centrală a statului membru solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește bunul cultural și de identitatea posesorului sau a deținătorului acestuia.

Prelungirea acestui termen ține seama de complexitatea relațiilor transfrontaliere, fără a neglija obligația privind diligențele care îi revine statului solicitant.

Articolul 9 conține criteriile comune pentru interpretarea noțiunii de „diligențe necesare" depuse de posesor în momentul achiziționării bunului. Aceste criterii se bazează pe cele stabilite la articolul 4 alineatul (4) și la articolul 6 alineatul (2) din convenția UNIDROIT din 1995.

Prezenta propunere prevede că posesorului îi revine sarcina probei în ceea ce privește diligențele necesare în momentul achiziționării bunului. Persoana care achiziționează bunul are dreptul la o despăgubire cu condiția să dovedească diligențele depuse în momentul achiziționării bunului în ceea ce privește caracterul legal al ieșirii bunului cultural de pe teritoriul statului membru solicitant.

Aceste modificări ar trebui să contribuie la o aplicare mai uniformă a directivei în acest domeniu și, după caz, ar trebui să facă mai dificilă obținerea de despăgubiri de către posesorii de rea credință sau care nu au depus diligențele necesare.

Articolul 16 definește modalitățile de evaluare și de monitorizare care vor permite celorlalte instituții ale Uniunii să obțină informații privind aplicarea directivei. Rapoartele de aplicare și rapoartele de evaluare a directivei vor fi elaborate la fiecare cinci ani. Este prevăzută o clauză de revizuire.

- **Comitologie și acte delegate**

Articolul 17 din Directiva 93/7/CEE prevede că Comisia este asistată de un comitet instituit la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 116/2009 [versiune codificată a Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 privind exportul bunurilor culturale][19]. Este vorba despre Comitetul privind exportul și restituirea bunurilor culturale, comitet consultativ al Comisiei, compus din reprezentanți ai statelor membre.

Directiva 93/7/CEE stabilește că comitetul examinează orice chestiune care privește aplicarea anexei sale adusă în discuție de președinte, fie din inițiativă proprie, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

Având în vedere că noua directivă nu conține nicio anexă, referința la comitet se elimină din propunere.

În conformitate cu comunicarea Comisiei intitulată „Cadru pentru grupurile de experți ale Comisiei: norme orizontale și registru public", Comisia va institui, după caz, un grup de experți compus din autoritățile centrale competente în domeniul directivei pentru a defini modalitățile de funcționare a sistemului de informare al pieței interne („IMI") în domeniul bunurilor culturale.

4. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Abrogarea legislației în vigoare**

Adoptarea prezentei propuneri de reformare va conduce la abrogarea legislației în vigoare, și anume a Directivelor 93/7/CEE, 96/100/CE și 2001/38/CE.

- **Modificarea legislației în vigoare**

Prezenta directivă modifică anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne, pentru a include noua directivă.

[19] JO L 39, 10.2.2009, p. 1.

- **Spațiul Economic European**

Actul propus are relevanță pentru SEE și, prin urmare, ar trebui extins la acesta.

5. IMPLICAțII BUGETARE

Implicațiile bugetare ale prezentei propuneri sunt menționate în fișa financiară care însoțește propunerea. Propunerea implică doar costuri administrative.

↓ 93/7/CEE (adaptat)

2013/0162 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru

(Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul ~~de instituire a Comunității Economice Europene~~ ⌦ privind funcționarea Uniunii Europene ⌫ , în special articolul ~~100a~~ ⌦ 114 ⌫ ,

având în vedere propunerea Comisiei ⌦ Europene ⌫ ,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⌦ European ⌫[20] ,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

⇩ nou

(1) Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru[21] a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial[22]. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea directivei menționate.

↓93/7/CEE considerentul 1 (adaptat)
⇨ nou

(2) ~~întrucât articolul 8a din tratat prevede înființarea, până la 1 ianuarie 1993,~~ ~~a pieței~~ ⌦ Piața ⌫ internă ~~care va~~ cuprinde un spațiu fără frontiere în care libera circulație a mărfurilor, persoanelor, a serviciilor și capitalurilor este asigurată în conformitate cu dispozițiile din tratat~~.~~. ⇨ Aceste dispoziții nu se opun interdicțiilor sau restricțiilor

[20] JO C […], […], p. […].
[21] JO L 74 , 27.3.1993, p. 74.
[22] A se vedea anexa I partea A.

justificate pe motive de protejare a unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică. ⇦

↓ 93/7/CEE considerentul 2 (adaptat)

(3) ~~întrucât,~~ ~~Î~~În temeiul și în limitele articolului 36 din tratat, statele membre păstrează~~, după 1992,~~ dreptul de a-și defini patrimoniul național și posibilitatea de a lua măsurile necesare pentru a-i asigura protecția ~~în acest spațiu fără frontiere;~~.

↓ 93/7/CEE considerentul 3 (adaptat)

(4) ~~întrucât, prin urmare, este necesară punerea~~ ⌦ Directiva 93/7/CEE a pus ⌫ în practică ~~a~~ un~~ui~~ sistem care să permită statelor membre să obțină restituirea, pe teritoriul lor, a bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” în sensul articolului 36 ~~menționat anterior~~ ⌦ din tratat aparținând unor categorii comune de bunuri culturale menționate în anexa sa ⌫ și care au părăsit teritoriul ⌦ lor ⌫ cu încălcarea măsurilor naționale menționate anterior sau a dispozițiilor Regulamentului (CE~~E~~) nr. ~~3911/92~~116/2009 al Consiliului din ~~9~~ 18 decembrie ~~1992~~2008 privind exportul bunurilor culturale[23]~~;~~ ⌦ și a obiectelor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” care formează parte integrantă a colecțiilor publice sau a inventarelor instituțiilor ecleziastice, dar care nu intră în aceste categorii comune ⌫. ~~întrucât punerea în practică a acestui sistem ar trebui să fie cât mai simplă și mai eficientă posibil; întrucât, pentru a facilita cooperarea în domeniul restituirii, este necesar să se limiteze domeniul de aplicare al prezentului sistem la obiecte din categorii comune de bunuri culturale; întrucât anexa la prezenta directivă nu are, în conseceință, ca obiect definirea bunurilor cu statut de „bunuri aparținând patrimoniului național” în sensul articolului 36 menționat anterior, ci doar a categoriilor de bunuri care pot fi clasificate astfel și care ar putea fi supuse, prin urmare, unei proceduri de restituire în sensul prezentei directive;~~

↓ 93/7/CEE considerentul 4 (adaptat)

~~întrucât prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, obiectelor culturale clasificate drept bunuri aparținând patrimoniului național și care formează parte integrantă a colecțiilor publice sau a inventarelor instituțiilor ecleziastice, dar care nu intră în aceste categorii comune;~~

---

[23] ~~JO L 395, 31.12.1992, p. 1.~~ JO L 39, 10.2.2009, p. 1.

↓ 93/7/CEE considerentul 5 (adaptat)

(5) ~~Întrucât se recomandă~~ ⌦ Directiva 93/7/CEE a ⌫ stabilit~~rea unei~~ o cooperare~~ări~~ administrativă~~e~~ între statele membre privind bunurile acestora aparținând patrimoniului național, în strânsă legătură cu cooperarea lor în domeniul operelor de artă furate, și care ~~să~~ includ~~că~~ în special înregistrarea, prin Interpol și alte organisme competente care emit liste similare, a obiectelor culturale pierdute, furate sau care au părăsit ilegal teritoriul și care fac parte din patrimoniul național și din colecțiile lor publice~~:~~.

↓ 93/7/CEE considerentul 6 (adaptat)

(6) ~~Întrucât p~~Procedura ~~instituită~~ ⌦ prevăzută ⌫ de ~~prezenta d~~Directiva~~ă constituie~~ ⌦ 93/7/CEE a constituit ⌫ un prim pas spre o cooperare între statele membre în acest domeniu în cadrul pieței interne~~:~~. ~~Întrucât o~~Obiectivul este recunoașterea reciprocă a legislațiilor naționale în domeniu~~:~~. ~~Întrucât este necesară, în consecință, înființarea în special a unui comitet consultativ care să asiste Comisia;~~

↓ 93/7/CEE considerentul 7 (adaptat)

(7) ~~Întrucât~~ Regulamentul (CE~~E~~) nr. ~~3911/92~~ 116/2009 instituie, împreună cu prezenta directivă, un sistem ~~comunitar~~ ⌦ al Uniunii ⌫ de protecție a bunurilor culturale ale statelor membre~~:~~. ~~Întrucât data la care statele membre au obligația de a se conforma prezentei directive trebuie să fie cât mai aproape de data intrării în vigoare a regulamentului menționat anterior;~~ ~~întrucât anumite state membre vor avea nevoie de o perioadă mai lungă, ținând seama de natura sistemului lor juridic și de amploarea modificărilor pe care vor trebui să le aducă legislației lor, pentru a pune în aplicare prezenta directivă,~~

⇩ nou

(8) Funcționarea Directivei 93/7/CEE a arătat limitele sistemului pentru obținerea restituirii bunurilor clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și care au fost descoperite pe teritoriul unui alt stat membru.

(9) Este de dorit ca statele membre să dispună de un sistem care să garanteze că ieșirea ilegală a unui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național” către un alt stat membru nu prezintă același risc ca exportul său ilegal în afara Uniunii.

(10) Prezenta directivă trebuie să își extindă domeniul de aplicare la orice bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică”, în conformitate cu legislația sau procedurile administrative naționale în sensul articolului 36 din tratat. În acest sens, ar trebui să se suprime criteriul

apartenenței la una dintre categoriile menționate în anexa la Directiva 93/7/CEE și, în consecință, anexa menționată și criteriul de a forma parte integrantă a colecțiilor publice care figurează în inventarele muzeelor, ale arhivelor și ale fondurilor de conservare ale bibliotecilor sau a inventarelor instituțiilor ecleziastice. Respectarea diversității sistemelor naționale de protecție a bunurilor culturale este recunoscută la articolul 36 din tratat. În acest context, încrederea reciprocă, spiritul de cooperare și o înțelegere reciprocă între statele membre sunt, prin urmare, indispensabile.

(11) Este necesar să se intensifice cooperarea administrativă între statele membre pentru a favoriza o aplicare mai eficientă și uniformă a prezentei directive. În acest scop, este necesar să se prevadă că autoritățile centrale utilizează Sistemul de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI") prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei[24] . Ar fi de dorit, de asemenea, ca celelalte autorități competente ale statelor membre să utilizeze, pe cât posibil, același sistem.

(12) Pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal, cooperarea administrativă și schimbul de informații între autoritățile competente ar trebui să fie conforme normelor enunțate în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date[25] și, în măsura în care sistemul de informare al pieței interne este utilizat, în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.

(13) Este necesar să se prelungească termenul acordat autorităților competente ale statului membru solicitant pentru a verifica dacă bunul cultural descoperit într-un alt stat membru constituie un bun cultural în sensul prezentei directive. Un termen mai lung ar trebui să favorizeze adoptarea de măsuri adecvate pentru a conserva bunul și, după caz, să evite sustragerea acestuia de la procedura de restituire.

(14) De asemenea, se dovedește necesar să se prelungească termenul pentru exercitarea acțiunii în restituire la trei ani de la data la care statul membru solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește bunul cultural și de identitatea posesorului sau a detentorului acestuia. Din motive de claritate, este necesar să se precizeze că termenul de prescripție începe să curgă de la data la care autoritatea centrală a statului membru solicitant a luat cunoștință de aceste informații.

(15) Consiliul Uniunii a recunoscut necesitatea de a lua măsuri care să consolideze eficacitatea prevenirii criminalității care vizează bunurile culturale și a combaterii acestui fenomen. În acest context, el a recomandat Comisiei să ofere sprijinul său statelor membre pentru a proteja în mod eficient bunurile culturale în vederea prevenirii și a combaterii traficului ilegal de bunuri culturale și a promovării de măsuri complementare, după caz[26].

(16) Astfel, este de dorit să se asigure faptul că toți actorii de pe piața bunurilor culturale dau dovadă de diligență în cadrul tranzacțiilor cu bunuri culturale. Consecințele achiziționării unui bun cultural de proveniență ilegală nu vor fi cu adevărat disuasive decât în cazul în care obligația de restituire este însoțită de obligația de a dovedi faptul că posesorul bunului a depus diligențele necesare pentru a putea obține o despăgubire.

---

[24] JO L 316, 14.11.2012, p. 1.

[25] JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

[26] Concluziile Consiliului Uniunii privind prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva bunurilor culturale, Consiliul Justiție și Afaceri Interne, 13 și 14 decembrie 2011.

În acest sens, în vederea realizării obiectivelor Uniunii în materie de prevenire și de combatere a traficului ilegal de bunuri culturale, este necesar să se stabilească că posesorul trebuie să dovedească faptul că a depus diligențele necesare în momentul achiziționării bunului pentru obținerea unei despăgubiri și că posesorul nu poate invoca buna sa credință dacă nu a depus nivelul de diligență cerut de circumstanțele cazului în speță.

(17) Pentru a facilita o interpretare uniformă de către statele membre a noțiunii de diligențe necesare, este necesar să se precizeze ce circumstanțe trebuie luate în considerare pentru a determina dacă au fost depuse diligențele necesare.

(18) Obiectivul prezentei directive, și anume de a permite restituirea oricărui bun cultural clasificat drept „bun aparținând patrimoniului național" care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, nu poate fi îndeplinit în mod suficient de către statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. Prin urmare, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(19) Deoarece sarcinile comitetului instituit prin articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 116/2009 au rămas fără obiect din cauza suprimării anexei la Directiva 93/7/CEE, este necesar să se suprime referințele la comitetul menționat anterior.

(20) Având în vedere că anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 conține o listă a dispozițiilor referitoare la cooperarea administrativă în actele Uniunii care sunt aplicate prin intermediul IMI, este necesar să se modifice anexa respectivă pentru a include prezenta directivă.

(21) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern trebuie să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din Directiva 93/7/CEE.

(22) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B.

↓ 93/7/CEE

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În înțelesul prezentei directive, se înțelege prin:

1) „bun cultural”: un bun clasificat, înainte sau după ce a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru, drept „bun aparținând patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică”, în conformitate cu legislația sau procedurile administrative naționale în sensul articolului 36 din tratat;

~~și~~

~~– care aparține uneia dintre categoriile menționate în anexă sau care nu aparține nici uneia dintre aceste categorii, dar care face parte integrantă din:~~

~~– – colecții publice care figurează în inventarele muzeelor, ale arhivelor și ale fondurilor de conservare ale bibliotecilor.~~

↓ 93/7/CEE (adaptat)

~~În sensul prezentei directive, se înțelege prin „colecții publice” colecțiile care sunt proprietatea unui stat membru, a unei autorități locale sau regionale dintr-un stat membru sau a unei instituții situate pe teritoriul unui stat membru și clasificate drept publice conform legislației respectivului stat membru, cu condiția ca o astfel de instituție să fie proprietatea acelui stat membru sau a unei autorități locale sau regionale, sau să fie finanțată în mod semnificativ de acesta sau de una sau cealaltă dintre autorități;~~

↓ 93/7/CEE

~~– – inventarele instituțiilor ecleziastice.~~

2) „care a(u) părăsit ilegal teritoriul unui stat membru”:

a) orice părăsire a teritoriului unui stat membru cu încălcarea legislației statului membru în cauză în domeniul protejării bunurilor aparținând patrimoniului național sau cu încălcarea Regulamentului (CE~~E~~) nr. ~~3911/92~~ 116/2009

sau

b) orice nereturnare, la sfârşitul perioadei unei expedieri temporare legale, sau orice altă încălcare a uneia dintre celelalte condiții ale acestei expedieri temporare;

3) „stat membru solicitant”: statul membru al cărui bun cultural a părăsit ilegal teritoriul său;

4) „stat membru solicitat”: statul membru pe teritoriul căruia se găsește un bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui alt stat membru;

5) „restituire”: returnarea materială a bunului cultural pe teritoriul statului membru solicitant;

6) „posesor”: persoana care deține material bunul cultural în numele său;

7) „detentor”: persoana care deține material bunul cultural în numele altcuiva;

↓ 93/7/CEE (adaptat)

⌦ 8) „colecții publice”: colecțiile care sunt proprietatea unui stat membru, a unei autorități locale sau regionale dintr-un stat membru sau a unei instituții situate pe teritoriul unui stat membru și clasificate drept publice conform legislației respectivului stat membru, cu condiția ca o astfel de instituție să fie proprietatea acelui stat membru sau a unei autorități locale sau regionale, sau să fie finanțată în mod semnificativ de acesta sau de una sau cealaltă dintre autorități.⌫

↓ 93/7/CEE

Articolul 2

Bunurile culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru sunt restituite în conformitate cu procedura și în condițiile prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 3

Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități centrale pentru a exercita funcțiile prevăzute de prezenta directivă.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre toate autoritățile centrale pe care statele membre respective le desemnează în conformitate cu prezentul articol.

↓ 93/7/CEE (adaptat)

Comisia publică lista acestor autorităților centrale, precum și schimbările referitoare la acestea, în *Jurnalul Oficial ~~al Comunităților Europene~~* ⌦ *al Uniunii Europene* ⌫ , seria C.

↓ 93/7/CEE

Articolul 4

Autoritățile centrale ale statelor membre cooperează și favorizează consultarea între autoritățile competente ale statelor membre. Statele membre asigură îndeplinirea în special a următoarelor sarcini:

↓ 93/7/CEE (adaptat)

1) de a căuta, la cererea statului membru solicitant, un anumit bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul său și de a identifica posesorul și/sau detentorul~~. Această cerere trebuie să cuprindă toate informațiile necesare pentru a facilita această căutare, în special localizarea efectivă sau prezumată a bunului~~;

↓ 93/7/CEE
⇨ nou

2) de a notifica statele membre în cauză cu privire la descoperirea bunurilor culturale pe teritoriul lor și la existența unor motive întemeiate pentru a presupune că respectivele bunuri au părăsit ilegal teritoriul altui stat membru;

3) de a permite autorităților competente ale statului membru solicitant să verifice dacă bunul în cauză constituie un bun cultural, cu condiția ca verificarea să fie efectuată în termen de ~~două~~ ⇨ cinci ⇦ luni de la data notificării prevăzute la punctul 2. Dacă această verificare nu este efectuată în termenul prevăzut, punctele 4 și 5 nu se mai aplică;

4) de a lua în cooperare cu statul membru în cauză toate măsurile necesare pentru conservarea materială a bunului cultural;

5) de a evita, prin măsurile provizorii necesare, sustragerea bunului cultural de la procedura de restituire;

↓ 93/7/CEE (adaptat)

6) de a îndeplini rolul de intermediar între posesor și/sau detentor și statul membru solicitant în ceea ce privește restituirea. ~~În acest scop, autoritățile competente ale statului membru solicitat, fără a aduce atingerea articolului 5, pot facilita punerea în aplicare a unei proceduri de arbitraj, în conformitate cu legislația internă a statului solicitat și cu condiția ca statul solicitant și posesorul sau detentorul să își exprime în mod formal acordul.~~

↓ 93/7/CEE (adaptat)

⌦În sensul punctului 1, cererea statului membru trebuie să cuprindă toate informațiile necesare pentru a facilita căutarea, în special localizarea efectivă sau prezumată a bunului. ⌫

⌦În sensul punctului 6, autoritățile competente ale statului membru solicitat, fără a aduce atingere articolului 5, pot facilita punerea în aplicare a unei proceduri de arbitraj, în conformitate cu legislația internă a statului solicitat și cu condiția ca statul solicitant și posesorul sau detentorul să își exprime în mod formal acordul. ⌫

⇩ nou

Autoritățile centrale ale statelor membre utilizează Sistemul de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 pentru a coopera și pentru a se consulta între ele. Statele membre decid cu privire la utilizarea IMI în sensul prezentei directive de către celelalte autorități competente.

↓ 93/7/CEE

Articolul 5

Statul membru solicitant poate introduce împotriva posesorului sau, în lipsa acestuia, împotriva detentorului o acțiune în restituirea unui bun cultural care a părăsit ilegal teritoriul său, pe lângă tribunalul competent al statului membru solicitat.

Pentru a putea fi acceptat, actul introductiv al acțiunii în restituire trebuie să fie însoțit de:

a) un document care să descrie bunul ce face obiectul cererii și care să ateste că acesta este un bun cultural;

b) o declarație a autorităților competente ale statului membru solicitant, conform căreia bunul cultural a părăsit ilegal teritoriul acestuia.

Articolul 6

Autoritatea centrală a statului membru solicitant informează de îndată autoritatea centrală a statului membru solicitat cu privire la introducerea acțiunii în restituire pentru a asigura restituirea bunului în cauză.

Autoritatea centrală a statului membru solicitat informează de îndată autoritățile centrale ale celorlalte state membre.

⇩ nou

Schimburile de informații se efectuează prin intermediul IMI.

↓ 93/7/CEE (adaptat)
⇨ nou

Articolul 7

1. Legislația statelor membre prevede că acțiunea în restituire prevăzută de prezenta directivă se prescrie în termen ~~de un an~~ ⇨ de trei ani ⇦ de la data la care ⌦ autoritatea centrală a ⌫ statului membru solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește bunul cultural și identitatea posesorului sau a detentorului acestuia.

↓ 93/7/CEE

În orice circumstanțe, acțiunea în restituire se prescrie în termen de treizeci de ani de la data la care bunul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului membru solicitant.

Cu toate acestea, în cazul bunurilor care fac parte din colecțiile publice menționate la articolul 1 punctul 8 ~~alineatul (1)~~ și al bunurilor ecleziastice din statele membre în care aceste bunuri fac obiectul unei protecții speciale în conformitate cu legislația internă, acțiunea în restituire se prescrie în termen de 75 de ani, cu excepția cazurilor din statele membre în care acțiunea nu se prescrie sau în cazul unor acorduri bilaterale între statele membre care stabilesc un termen mai mare de 75 de ani.

2. Acțiunea în restituire este inadmisibilă, în cazul în care părăsirea teritoriului statului membru solicitant nu mai este ilegală în momentul în care este introdusă acțiunea.

Articolul 8

Sub rezerva articolelor 7 și 13, instanța competentă dispune restituirea bunului cultural respectiv, în cazul în care s-a stabilit că acesta este un bun cultural în sensul articolului 1 ~~alineatul~~ punctul ~~(~~1~~)~~ și că scoaterea de pe teritoriul național s-a făcut în mod ilegal.

↓ 93/7/CEE (adaptat)

Articolul 9

În cazul în care se dispune restituirea bunului, instanța competentă a statului membru solicitat acordă posesorului o despăgubire ~~considerată~~ echitabilă în funcție de circumstanțele cazului în speță, cu condiția ca ~~instanța să fie convinsă că~~ posesorul ⌦ să dovedească faptul că ⌫ a depus diligențele necesare pentru achiziție.

⇩ nou

Pentru a determina dacă posesorul a depus diligențele necesare, se ține cont de toate circumstanțele achiziției, în special de documentația privind proveniența bunului, de autorizațiile de ieșire necesare în temeiul legislației statului membru solicitant, de natura părților, de prețul plătit, de consultarea de către posesor a registrelor accesibile privind

bunurile culturale furate, de orice altă informație și documentație pertinente pe care acesta ar fi putut să le obțină în mod rezonabil, de consultarea organismelor la care acesta putea să aibă acces sau de orice alt demers pe care o persoană rezonabilă l-ar fi întreprins în aceleași circumstanțe.

Posesorul nu poate invoca buna credință dacă nu a depus nivelul de diligență necesar în circumstanțele respective.

↓ 93/7/CEE

~~Sarcina de a dovedi acest lucru este reglementată de legislația statului membru solicitat.~~

În caz de donație sau de succesiune, posesorul nu poate beneficia de un statut mai favorabil decât persoana de la care a achiziționat bunul cu acest titlu.

Statul membru solicitant trebuie să plătească această despăgubire la restituire.

Articolul 10

Cheltuielile legate de executarea deciziei prin care se dispune restituirea bunului cultural revin statului membru solicitant. Cheltuielile legate de măsurile menționate la articolul 4 punctul 4 sunt, de asemenea, suportate de statul membru solicitant.

Articolul 11

Plata despăgubirii echitabile menționate la articolul 9 și a cheltuielilor menționate la articolul 10 nu aduce atingere dreptului statului membru solicitant de a pretinde rambursarea acestor sume persoanelor responsabile de scoaterea în mod ilegal a bunului cultural de pe teritoriul său.

Articolul 12

Proprietatea bunului cultural după restituire este reglementată de legislația statului membru solicitant.

Articolul 13

Prezenta directivă nu se aplică decât bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru după 1 ianuarie 1993.

↓ 93/7/CEE (adaptat)
⇨ nou

Articolul 14

1. Fiecare stat membru poate extinde obligația de restituire la ~~alte categorii de~~ ⌦ alte ⌫ bunuri culturale decât cele ~~menționate~~ ⌦ definite ⌫ ~~în anexă~~ ⇨ la articolul 1 punctul 1 ⇦ .

↓ 93/7/CEE
⇨ nou

2. Fiecare stat membru poate aplica solicitărilor de restituire a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul altor state membre înainte de 1 ianuarie 1993 sistemul prevăzut în prezenta directivă.

Articolul 15

Prezenta directivă nu aduce atingere acțiunilor civile sau penale pe care le pot introduce, conform dreptului intern al statelor membre, statul membru solicitant și/sau proprietarul căruia i-a fost furat un bun cultural.

Articolul 16

1. Din ~~trei în trei~~ ⇨ cinci în cinci ⇦ ani, iar pentru prima dată în ~~februarie 1996~~ ⇨ […] ⇦, Comisiei îi este prezentat de către statele membre un raport privind aplicarea prezentei directive.

↓ 93/7/CEE (adaptat)
⇨ nou

2. Comisia prezintă, din ~~trei în trei~~ ⇨ cinci în cinci ⇦ ani, Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social ⌦ European ⌫ un raport de evaluare a aplicării prezentei directive. ⇨ Acest raport este însoțit, eventual, de propuneri adecvate. ⇦

↓ 93/7/CEE

~~3. Consiliul reexaminează eficacitatea prezentei directive după o perioadă de aplicare de trei ani și, la propunerea Comisiei, procedează, după caz, la adaptările necesare.~~

~~4. În orice circumstanțe, Consiliul, la propunerea Comisiei, procedează la examinarea și, după caz,la actualizarea, din trei în trei ani, a sumelor menționate în anexă în funcție de indicii economici și monetari din Comunitate.~~

~~*Articolul 17*~~

~~Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 3911/92.~~

~~Comitetul examinează orice problemă legată de aplicarea anexei la prezenta directivă pe care președintele o poate pune în discuție, fie din proprie inițiativă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.~~

⇩ nou

Articolul 17

În anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, se adaugă punctul 6:

„6. Directiva xxxx/xx/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (*): articolele 4 și 6.

(*) JO L […].”

🡻 93/7/CEE (adaptat)

Articolul 18

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma ~~prezentei directive în termen de nouă luni de la data adoptării, cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania și Regatului Țărilor de Jos, care au obligația de a se conforma prezentei directive~~ ⌦ articolelor [următoare: articolul 1 punctul 1, articolul 4 primul paragraf punctul 3, articolul 4 al patrulea paragraf, articolul 6 al treilea paragraf, articolul 7, articolul 9 și articolul 16] din prezenta directivă ⌫ în termen de douăsprezece luni de la data adoptării acesteia.

Statele membre ~~informează~~ ⌦ comunică imediat ⌫ Comisiei~~a~~ ~~cu privire la aceasta~~ ⌦ textul acestor dispoziții ⌫. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ⌦De asemenea, ele conțin o mențiune conform căreia trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directiva (directivele) abrogată (abrogate) prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. ⌫ Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri ⌦ și formularea acestei mențiuni ⌫.

🡻

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19

Directiva 93/7/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele prevăzute în anexa I partea A, se abrogă cu efect de la […], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 20

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele […] sunt aplicabile începând cu […].

↓ 93/7/CEE

Articolul 21

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Preşedintele	*Preşedintele*

↓ 93/7/CEE

ANEXĂ

Categorii de bunuri menționate la articolul 1 punctul 1 a doua liniuță în care trebuie să fie incluse bunurile clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” în sensul articolului 36 din tratat, pentru a putea fi restituite în conformitate cu prezenta directivă

A. 1. Obiecte arheologice cu o vechime de peste 100 de ani și care provin din:

– săpături arheologice sau descoperiri terestre și submarine,

– situri arheologice,

– colecții arheologice.

2. Elemente care fac parte integrantă din monumente artistice, istorice sau religioase și care provin din dezmembrarea acestora, cu o vechime de peste 100 de ani.

↓ 96/100/CE art. 1, pt 1 a)

3. Tablouri și picturi, altele decât cele din categoria 3A sau 4, realizate în întregime de mână, pe orice suport și cu orice material[27].

↓ 96/100/CE art. 1, pt 1 b)

3 A. Acuarele, guașe și pasteluri realizate în întregime de mână, pe orice suport[1].

↓ 96/100/CE art. 1, pt 1 c)

4. Mozaicuri, altele decât cele clasificate în categoriile 1 sau 2, realizate în întregime de mână, cu orice material, și desene realizate în întregime de mână, pe orice suport și cu orice material[1].

↓ 93/7/CEE

5. Gravuri, stampe, serigrafii și litografii originale și matrițele lor, precum și afișe originale[1].

6. Producții originale de artă statuară sau de sculptură și copii obținute prin același procedeu ca și originalul[1], altele decât cele care intră în categoria 1.

7. Fotografii, filme și negativele acestora[1].

[27] Care au peste 50 de ani vechime și nu aparțin autorilor lor.

8. Incunabule și manuscrise, inclusiv hărți geografice și partituri muzicale, izolate sau în colecție[1].

9. Cărți care au peste 100 de ani vechime, izolate sau în colecție.

10. Hărți geografice tipărite care au peste 200 de ani vechime.

11. Arhive de orice tip care conțin elemente de peste 50 de ani vechime, indiferent de suportul acestora.

12. a) Colecții[28] și specimene care provin din colecții de zoologie, botanică, mineralogie sau anatomie.

b) colecții[2] care prezintă interes istoric, paleontologic, etnografic sau numismatic.

13. Mijloace de transport care au peste 75 de ani vechime.

14. Alte obiecte antice care nu sunt incluse în categoriile menționate la categoriile A.1 – A.13 și care au peste 50 de ani vechime.

Bunurile culturale menționate la categoriile A.1 – A.14 nu intră sub incidența prezentei directive decât în cazul în care valoarea lor este egală sau superioară pragurilor financiare menționate la litera B.

B. **Pragurile financiare aplicabile anumitor categorii menționate la litera A (în ECU)**

↓ 2001/38/CE art. 1, pt 1

VALOARE:

oricare ar fi valoarea

↓ 93/7/CEE

– 1 (Obiecte arheologice)

– 2 (Dezmembrarea unor monumente)

– 8 (Incunabule și manuscrise)

– 11 (Arhive)

15 000

– 4 (Mozaicuri și desene)

– 5 (Gravuri)

– 7 (Fotografii)

– 10 (Hărți geografice tipărite)

---

[28] Obiectele definite de Curtea de Justiție în hotărârea pronunțată în cauza 252/84, după cum urmează: „Obiectele de colecție în sensul poziției 99.05 din Tariful Vamal Comun sunt cele care au calitățile necesare pentru a fi acceptate într-o colecție, și anume, obiectele relativ rare, care nu sunt utilizate în mod obișnuit pentru destinația lor inițială, care fac obiectul unor tranzacții speciale, diferite de comerțul obișnuit cu produse similare utilizabile și care au o valoare ridicată.”»

↓ 96/100/CE art. 1, pt 2

~~*30 000*~~

~~– 3A (Acuarele, guașe și pasteluri)~~

↓ 93/7/CEE

~~*50 000*~~

~~– 6 (Statui)~~

~~– 9 (Cărți)~~

~~– 12 (Colecții)~~

~~– 13 (Mijloace de transport)~~

~~– 14 (Orice alt obiect)~~

~~*150 000*~~

~~– 3 (Tablouri)~~

~~Respectarea condițiilor privind valoarea financiară trebuie evaluată în momentul depunerii cererii de restituire. Valoarea financiară este cea a bunului din statul membru solicitat.~~

↓ 2001/38/CE art. 1, pt 2

~~Pentru statele membre a căror monedă nu este euro, valorile exprimate în euro în anexă se schimbă și se exprimă în monedele naționale la cursul de schimb de la 31 decembrie 2001 publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Aceste valori în monede naționale sunt revizuite la fiecare doi ani cu efect de la 31 decembrie 2001. Calculul acestor valori se bazează pe media valorii zilnice a acestor monede, exprimate în euro, în timpul celor douăzeci și patru de luni care se termină în ultima zi a lunii august care precede revizuirea care produce efecte de la 31 decembrie. Această metodă de calcul se revizuiește, la propunerea Comisiei, de Comitetul consultativ pentru bunurile culturale, în principiu la doi ani după prima aplicare. Pentru fiecare revizuire, valorile exprimate în euro și valorile lor exprimate în monedele naționale se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* periodic în primele zile ale lunii noiembrie care preced data la care revizuirea produce efecte.~~

↑

ANEXA I

Partea A

Directiva abrogată cu lista modificărilor sale succesive
(menționate la articolul 19)

Directiva 93/7/CEE a Consiliului (JO L 74, 27.3.1993, p. 74)

Directiva 96/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 60, 1.3.1997, p. 59)

Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 187, 10.7.2001, p. 43)

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 19)

Directivă	Data limită de transpunere
93/7/CEE	15.12.1993[29]
96/100/CE	1.9.1997
2001/38/CE	31.12.2001

[29] Data limită de transpunere pentru Belgia, Germania și Țările de Jos a fost 15 martie 1994.

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 93/7/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 punctul 1 prima liniuță	Articolul 1 punctul 1
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță, cuvânt introductiv	_____
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță, prima subliniuță primul paragraf	_____
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță, prima subliniuță al doilea paragraf	Articolul 1 punctul 8
Articolul 1 punctul 1 a doua liniuță a doua subliniuță	_____
Articolul 1 punctul 2 prima liniuță	Articolul 1 punctul 2 litera a)
Articolul 1 punctul 2 a doua liniuță	Articolul 1 punctul 2 litera b)
Articolul 1 punctele 3-7	Articolul 1 punctele 3 - 7
Articolele 2 și 3	Articolele 2 și 3
Articolul 4 primul paragraf	Articolul 4 primul paragraf
Articolul 4 punctul 1) a doua teză	Articolul 4 al doilea paragraf
Articolul 4 punctul 6) a doua teză	Articolul 4 al treilea paragraf
_____	Articolul 4 al patrulea paragraf
Articolul 5 primul paragraf	Articolul 5 primul paragraf
Articolul 5 al doilea paragraf prima liniuță	Articolul 5 al doilea paragraf litera a)
Articolul 5 al doilea paragraf a doua liniuță	Articolul 5 al doilea paragraf litera b)
Articolul 6 primul paragraf	Articolul 6 primul paragraf
Articolul 6 al doilea paragraf	Articolul 6 al doilea paragraf
_____	Articolul 6 al treilea paragraf
Articolele 7 și 8	Articolele 7 și 8
Articolul 9 primul paragraf	Articolul 9 primul paragraf
Articolul 9 al doilea paragraf	_____
_____	Articolul 9 al doilea paragraf

_____	Articolul 9 al treilea paragraf
Articolul 9 al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 9 al patrulea și al cincilea paragraf
Articolele 10 - 15	Articolele 10 - 15
Articolul 16 alineatele (1) și (2)	Articolul 16 alineatele (1) și (2)
Articolul 16 alineatul (3)	_____
Articolul 16 alineatul (4)	_____
Articolul 17	_____
_____	Articolul 17
Articolul 18	Articolul 18 alineatul (1)
_____	Articolul 18 alineatul (2)
_____	Articolul 19
_____	Articolul 20 primul paragraf
_____	Articolul 20 al doilea paragraf
Articolul 19	Articolul 21
Anexă	_____
_____	Anexa I
_____	Anexa II

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Participarea terților la finanțare

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (Reformare)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB[30]

Titlul 2 – Întreprinderi – Capitolul 02 03: Piața internă a bunurilor și politici sectoriale

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Să contribuie la protejarea bunurilor culturale în cadrul pieței interne.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectiv specific: să permită statelor membre să obțină restituirea bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” care au părăsit teritoriul unui stat membru începând cu 1993.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Prezenta propunere are drept obiectiv să sporească numărul de restituiri de bunuri culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” și să reducă costurile lor. Ea va avea un impact asupra prevenirii și combaterii traficului ilegal de bunuri culturale în interiorul Uniunii.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

- sporirea numărului de proceduri de restituire,

- sporirea numărului de restituiri de bunuri culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național”;

- asigurarea monitorizării cererilor de căutare a unui bun cultural în sensul articolului 4 punctul 1 din directivă;

- asigurarea monitorizării notificărilor cu privire la descoperirea unui bun cultural în sensul articolului 4 punctul 2 din directivă;

- comparabilitatea datelor statistice referitoare la aplicarea directivei;

- sondaj privind gradul de satisfacție în rândul autorităților centrale privind utilizarea sistemului IMI.

[30] ABM: *Activity-Based Management* (gestionarea pe activități) – ABB: *Activity-Based Budgeting* (stabilirea bugetului pe activități).

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Prezenta inițiativă are drept obiectiv general contribuția la protecția bunurilor culturale în cadrul pieței interne prin facilitarea restituirii bunurilor culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național” care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru începând cu 1993.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Dimensiunea transfrontalieră a scoaterii ilicite a bunurilor culturale face ca Uniunea să fie mai bine plasată pentru a acționa în acest domeniu.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Evaluările Directivei 93/7/CEE arată că sistemul existent are o eficacitate limitată pentru a obține restituirea anumitor bunuri culturale clasificate drept „bunuri aparținând patrimoniului național”.

Prin intermediul studiilor sau al rapoartelor experților privind prevenirea și combaterea traficului ilegal de bunuri culturale, Comisia a constatat, de asemenea, necesitatea unei revizuiri a directivei.

1.5.4. Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Prezenta inițiativă este pe deplin compatibilă cu alte măsuri și politici în materie de protecție a bunurilor culturale.

1.6. Durata acțiunii și impactul financiar al acesteia

Propunere/inițiativă **pe durată nedeterminată**

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)[31]

Gestiune centralizată directă de către Comisie

[31] Explicațiile privind modurile de gestionare, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Articolul 16 definește modalitățile de evaluare și de monitorizare care vor permite celorlalte instituții ale Uniunii să obțină informații privind aplicarea directivei. Rapoartele de aplicare și rapoartele de evaluare a directivei vor fi elaborate la fiecare cinci ani.

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Nu au putut fi identificate riscuri financiare.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Mijloacele de control preconizate sunt prevăzute în regulamentul financiar și în Regulamentul (UE) nr. 1268/2012.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Comisia trebuie să se asigure că interesele financiare ale Uniunii Europene sunt protejate, prin aplicarea de măsuri de prevenire împotriva fraudelor, corupției și a altor activități ilegale, prin controale eficiente și recuperarea plăților nejustificate și, dacă se constată nereguli, prin aplicarea de sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect disuasiv, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

  În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
		Dif./ Nedif. [32]	Țări AELS[33]	Țări candidate[34]	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
[…]	[XX.YY.YY.YY] […]	Dif./ Nedif.				

Noile linii bugetare, a căror creare se solicită

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica……]	Dif./ Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

[32] Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

[33] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

[34] Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:		

DG: ENTR			2015	2016	2017	2018	2019	**TOTAL**
• Credite operaționale			0	0	0	0	0	0
TOTAL credite pentru DG ENTR	Angajamente	=1+1a +3	0	0	0	0	0	0
	Plăți	=2+2a +3	0	0	0	0	0	0

Rubrica din cadrul financiar multianual:	**5**	„Cheltuieli administrative”

DG ENTR		2015	2016	2017	2018	2019	**TOTAL**
• Resurse umane		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,0**
• Alte cheltuieli administrative		0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	**0,25**
TOTAL DG ENTR	Credite	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
	Plăți	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

Propunerea implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2015	2016	2017	2018	2019	**TOTAL**
RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,0**
Alte cheltuieli administrative	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	**0,25**
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	**1,25**
În afara RUBRICII 5[35] din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	0	0	0	0	0	0
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0	0	0	0	0	0
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	0	0	0	0	0	0
TOTAL	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**0,25**	**1,25**

[35] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

Propunerea implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

		2015	2016	2017	2018	**2019**
• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)						
02 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
		ENI= 1,5	ENI= 1,5	ENI= 1,5	ENI= 1,5	ENI= 1,5
XX 01 01 02 (în delegații)		0	0	0	0	0
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)		0	0	0	0	0
10 01 05 01 (cercetare directă)		0	0	0	0	0
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[36]						
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global")		0	0	0	0	0
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)		0	0	0	0	0
XX 01 04 ***yy***[37]	- la sediu[38]	0	0	0	0	0
	- în delegații	0	0	0	0	0
XX 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării indirecte)		0	0	0	0	0
10 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării directe)		0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza)		0	0	0	0	0
TOTAL		**0,2**	**0,2**	**0,2**	**0,2**	**0,2**
		ENI= 1,5	**ENI= 1,5**	**ENI= 1,5**	**ENI= 1,5**	**ENI= 1,5**

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare existente.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

[36] AC = agent contractual; AL = agent local; END= expert național detașat. INT= personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară („Intérimaire"); JED= „Jeune Expert en Délégation" (expert tânăr în delegații);

[37] Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA").

[38] În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

Funcționari și agenți temporari	Gestionarea transpunerii și a punerii în aplicare a directivei.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.

3.2.5. Participarea terților la finanțare

Propunerea nu prevede cofinanțare din partea terților.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

Propunerea nu are impact financiar asupra veniturilor.